

Šichtařová: Řídili jsme stát jako firmu ... až do hořkého konce firmy

- CZ24 News | 30. června 2022

ČESKO: Poslední dny a týdny byly ve znamení echtovního praskání cenové bubliny na finančních trzích. Padalo, co mohlo. Ceny zboží a služeb dál rostly. Recese se přibližovala.

Jeden můj místní blogerský kolega si s oblibou sarkasticky utahuje z diplomovaných absolventů vysoké školy života. Názory absolventů VŠŽ jsou mnohdy legrační, protože jsou nápadně často založené na víře, nikoliv znalostech, a čím víc víry a méně znalostí, tím víc dogmatu. Dokud si absolventi VŠŽ investují na základě svých názorů své vlastní peníze, vychovávají své vlastní děti, řídí své vlastní zdraví, všechno cajk. Jakmile ale na základě svých názorů začnou ničit hodnotu svých peněz či indoktrinovat ve škole svoje děti, už to není cajk. Už jsme v přesně v tom ekonomickém rozkladu, ve kterém jsme. Protože inflace, šílené ceny energií, nedosažitelné bydlení – to všechno je pouze a jen důsledek toho, že (často líní) hlupáci s atrofovanou zásobou víry a zakrnělou schopností vzdělávat se, myslet a znalosti aplikovat, dostali do rukou moc.

Celý propad finančního a ekonomického světa má společného jmenovatele. Společným jmenovatelem je zvyšování úrokových sazeb centrálními bankami v rámci boje proti inflaci. Vyšší úroky jsou totiž obecně řečeno nepřitelem prakticky všech investic od akcií, přes dluhopisy, reality, až po kryptoměny, protože prodražují úvěry, za které lze tyto investice financovat.

Však to znáte v malém měřítku: čím dražší úvěr, tím méně se vám chce do nové hypotéky. A teď tuto logiku aplikujte v obrovském měřítku na chování všelijakých fondů a bank a dalších institucionálních investorů, kteří na úvěr financují nákupy cenných papírů. Konatelem „zla“ jsou tedy centrální banky celého světa, které nejprve svým neuváženým jednáním inflaci vyvolaly, hloupoučce nízkými úrokovými sazbami cenné papíry či kryptoměny přehrály, a nyní se inflaci zase neobratně pokoušejí zchladit, a tím cenné papíry i kryptoměny naopak srážejí.

Kde je v tom skrytá ta hloupost? V samotných kořenech. Centrální banky, potažmo vlády, by nikdy nemohly v uplynulých letech jednat tak, jak jednaly, kdy měly znalosti. Kdyby neuvěřily, že zvládají vyrobit ekonomické perpetuum mobile. Jenomže lidé uvažují jenom neradi. A čím víc vězí v problémech, tím odpornější jim je představa, že my měli přemýšlet, jak se z nich dostat.

A ECB už dostala strach. Je v kleštích. Ví, že inflace ještě poroste, protože eurozóna je o fázi posunula za českou ekonomikou, a taky ví, že pokud bude proti inflaci bojovat, budou propadat ceny dluhopisů zejména jihoevropských zemí, porostou úroky, které jihoevropské země budou muset platit za chod státu, a neustojí to a mohou skončit bankrotem.

Patová situace, která skončí špatně tak jako tak. Každopádně ačkoliv i sama ECB (teď už) ví, že to skončí některým z druhů fiaska, pořád dál mluví o zpříšňování měnové politiky. A to je ta klíčová informace, od které se odvíjí vše: prostě jak v USA, tak v Evropě úroky prostě porostou. Tečka. A pokud úroky porostou, bude se zmenšovat peněžní zásoba. A pokud se bude zmenšovat peněžní zásoba a pokud navíc ještě v obou zónách hrozí recese, je prostě nemyslitelné, aby rostly burzy. Nemají z čeho.

Chybí víra v lepší zítřek (protože recese) a chybí peníze, které by to financovaly (protože peněžní zásoba). Aby burzy rostly, bylo by nutné aspoň jedno, nebo lépe obojí. Buď kupuju akcie, protože jim věřím, nebo kupuju akcie, protože jim sice nevěřím, ale myslím si, že centrální banka je uměle

pohnojí a chci se na tom svézt. Anebo je kupuju, protože mám mraky peněz a nemám je kam zaparkovat. Nic z toho není na obzoru.

My makroekonomové máme ve zvyku dívat se na ekonomické trendy v opravdu dlouhé perspektivě, některé trendy má dokonce smysl zkoumat i třeba ve stoleté historii. A tak vidíme, co zůstává skryto těm, kdo vidí jen poslední tři dny. Proto musím konstatovat, že akciové trhy ještě v průměru nepoklesly dokonce ani na úroveň, na které byly na začátku pandemie v únoru 2020 a akcie měly jít ke dnu, pokud by nebyly uměle hnojeny centrálními bankami. A to přitom už na začátku pandemie na jaře 2020 se světové hedgeové fondy připravovaly na recesi a na pády akciových trhů, protože už v daný okamžik je považovaly za přehřáté!

Zatím „jenom“ padají burzy a roste inflace. Ale napadlo vás třeba, že tenhle propad burz vlastně znamená, že nebude dost peněz v penzijních fondech? Že nebude dost peněz na důchody? Že všichni v průměru chudneme? Že naše neochota myslet včas a naše ochota jenom věřit líbivým pohádkám o ekonomickém perpetuu mobile většinu z nás ožebračila?

AUTOR: Markéta Šichtařová

[ZDROJ](#)